

Decret d'aprovació del reglament de regulació dels organismes de control en matèria ambiental, en aplicació de la llei 31/2008, del 18 de desembre, de mesures de reactivació econòmica

Exposició de motius

La Llei 31/2008, del 18 de desembre, de mesures de reactivació econòmica preveu, a l'article 20, l'establiment d'un procediment simplificat per a diverses tramitacions administratives en matèria ambiental. Aquest procediment es basa en la declaració del titular d'una activitat empresarial o professional o el seu representant i una certificació de l'organisme de control corresponent que substitueix el control administratiu previ del Govern.

Les obligacions d'aquests organismes de control en matèria ambiental queden regulades pels articles 13 i 14 de la Llei de seguretat i qualitat industrial, del 22 de juny del 2000. Entre d'altres, l'article 13 estableix que l'autorització dels organismes de control correspon al Govern.

Aquest Reglament té com a objecte establir els requisits necessaris per autoritzar els organismes de control en matèria ambiental, definir el procediment d'autorització que han de seguir i regular-ne l'activitat.

A proposta del Ministeri d'Ordenament Territorial, Urbanisme i Medi Ambient, el Govern aprova aquest Reglament.

Article únic

S'aprova el Reglament de regulació dels organismes de control en matèria ambiental, que entra en vigor l'endemà de ser publicat al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Reglament de regulació dels organismes de control en matèria ambiental

Article 1

Objecte

L'objecte d'aquest Reglament, d'acord amb els objectius generals establerts per la Llei, és:

- a) establir les condicions i el procediment per autoritzar els organismes de control en matèria ambiental;
- b) regular l'activitat d'aquestes empreses d'inspecció i control en matèria ambiental.

Article 2

Definicions

D'acord amb aquest Reglament, es considera:

1. Certificació: l'activitat que permet establir la conformitat d'una empresa, producte, procés o servei determinat d'acord amb un estàndard determinat.
2. Certificació ambiental: l'activitat que permet establir la conformitat ambiental d'una empresa, producte, procés o servei determinat d'acord amb un estàndard ambiental determinat.
3. Organismes de control en matèria ambiental: també anomenats empreses d'inspecció i control en matèria ambiental, són entitats públiques o privades amb personalitat jurídica que disposen de l'autorització del Govern per exercir les activitats pròpies que constitueixen el seu objecte en l'àmbit ambiental.

Article 3

Àmbit d'aplicació

Aquest Reglament s'aplica als organismes de control en matèria ambiental.

Estan exclosos de l'àmbit d'aplicació d'aquest Reglament els serveis d'enginyeria, disseny, consultoria tecnològica i assistència tècnica directament relacionada amb les activitats, així com els organismes de control en matèria industrial.

Article 4

Els organismes de control en matèria ambiental

Els organismes de control en matèria ambiental han de dur a terme, ells mateixos, totes les actuacions de certificació i control que s'hagin de realitzar.

També es pot autoritzar un organisme de control en matèria ambiental que disposi dels mitjans necessaris per a la seva activitat a partir d'acords de col·laboració, acreditats i estables, establerts entre establiments que complementin les seves característiques.

En el cas que per a alguna de les actuacions de control, pel seu caràcter especialitzat, l'organisme de control en matèria ambiental hagi de recórrer a persones o entitats alienes, no recollides en la seva autorització, ha de demostrar que aquestes persones o entitats alienes tenen capacitat i aptitud per dur-les a terme.

Article 5

Camps d'actuació dels organismes de control en matèria ambiental

D'acord amb aquest Reglament, els camps d'actuació d'aquestes entitats són:

- a) les actuacions de certificació inicial i de control periòdic de caràcter ambiental relatives a la Llei de policia i protecció de les aigües, aprovada pel Consell General el 31 de juliol de 1985;
- b) les actuacions de certificació inicial i de control periòdic de caràcter ambiental relatives a la Llei sobre contaminació atmosfèrica i els sorolls, aprovada pel Consell General el 30 de desembre de 1985.

Article 6

Responsabilitats dels organismes de control en matèria ambiental

1. Els organismes de control especialitzats en matèria ambiental són responsables de:

- a) Portar a terme la inspecció i els controls de les instal·lacions i comprovar-ne l'adequació amb la normativa ambiental vigent.
- b) Disposar dels recursos humans i materials per poder efectuar els controls adequadament.

c) Disposar dels recursos materials i equipaments de mesura degudament mantinguts, calibrats, verificats i certificats per organismes internacionalment reconeguts en l'àmbit de la mesura.

d) Guardar confidencialitat en relació amb les dades obtingudes.

e) Lliurar els actes, els informes i les certificacions exigibles dins dels terminis previstos per la normativa ambiental vigent i amb el contingut i el suport que s'hagi determinat i/o quan es constati una possible irregularitat.

f) Lliurar un informe anual al Departament de Medi Ambient sobre les activitats controlades mitjançant els controls periòdics previstos per la normativa ambiental.

g) Realitzar qualsevol tasca d'inspecció i control que li encomani el Departament de Medi Ambient sobre les activitats i les situacions regulades per la normativa ambiental.

h) Assistir a totes les formacions impartides pel Departament de Medi Ambient, en l'àmbit d'aplicació del present decret.

i) Subscriure una pòlissa d'assegurança que cobreixi els riscos de la seva responsabilitat en la quantia de 400.000 euros, sense que l'assegurança limiti aquesta responsabilitat.

2. Els organismes de control especialitzats en matèria ambiental no han d'haver participat, directament o indirectament, en la redacció, el seguiment, la revisió ni la comprovació del projecte de l'activitat certificada.

Article 7

Autorització dels organismes de control en matèria ambiental

Per poder obtenir la qualificació d'organisme de control en matèria ambiental és necessària l'autorització del Govern. A aquest efecte, s'ha de presentar una sol·licitud, dirigida al Departament de Medi Ambient, acompanyada, entre d'altres, dels documents següents:

a) Dades del titular, lloc i emplaçament de l'activitat.

b) Lloc d'emplaçament i nom del laboratori apte per efectuar les anàlisis d'a-

cord amb les normes ambientals. En cas que el laboratori no sigui de titularitat pròpia, documentació acreditativa dels acords subscrits amb el laboratori que col·labora amb l'empresa peticionària.

c) Nom, cognoms i titulació del/de la director/a tècnic/a.

d) Memòria descriptiva de les instal·lacions, els equips i els aparells del laboratori, amb indicació de les característiques essencials.

e) Relació del personal tècnic titulat i no titulat que treballa amb caràcter fix a la plantilla amb indicació expressa de l'organigrama, i relació del personal del laboratori.

f) Relació de les instal·lacions, els equips i els elements materials de què disposa l'entitat per realitzar les seves comeses, i acreditar-ne la propietat o la plena disposició si són contractats a tercers.

g) Còpia de la pòlissa d'assegurances per cobrir les responsabilitats derivades de la seva actuació.

h) Documentació acreditativa, si escau, dels acords que hagi subscrit amb empreses especialitzades.

i) Memòria d'activitats de l'empresa.

j) Compromís exprés d'acceptar les condicions generals aplicables als organismes de control en matèria ambiental.

En tot cas, la documentació presentada ha d'acreditar la suficiència dels mitjans de l'entitat/establiment per dur a terme qualsevol de les operacions o funcions especificades per al qual se sol·licita l'autorització.

La qualificació d'organisme de control en matèria ambiental s'atorga per un període de cinc anys i és prorrogable pel mateix termini, prèvia sol·licitud prop del Departament de Medi Ambient.

La Llei de seguretat i qualitat industrial, del 22 de juny del 2000, preveu en casos determinats l'anul·lació de l'autorització d'organisme de control.

Article 8

Mètodes de mostreig, anàlisi, assaig i control

Els mètodes de mostreig, anàlisi, assaig i control que s'han d'utilitzar, si no hi ha normativa nacional, són els que fixen les normes europees, les quals es recullen en els reglaments específics.

Per als mostrejos, les anàlisis, els assaigs i els controls per als quals no existeixi norma europea, s'han d'aplicar normes internacionals de prestigi reconegut, amb la conformitat prèvia del ministeri responsable del medi ambient.

Article 9

Obligacions dels responsables de l'activitat davant d'una inspecció o un control

El titular de l'activitat o el seu responsable està obligat a:

a) Facilitar l'accés als inspectors o als tècnics dels organismes de control.

b) Realitzar els controls periòdics fixats per la normativa vigent dins el termini establert.

c) Posar a disposició dels inspectors o tècnics dels organismes de control la informació, la documentació, els equips i els elements que siguin necessaris per complir la seva actuació.

d) Facilitar el muntatge dels equips i la instrumentació necessaris per a les mesures.

e) Permetre la presa de mostres suficient per realitzar les anàlisis, els assaigs i els controls.

Article 10

Inspecció dels organismes de control en matèria ambiental

El Departament de Medi Ambient té la potestat d'inspeccionar els organismes de control en matèria ambiental per tal de verificar que s'adeqüin a les condicions de l'autorització.

Els organismes de control en matèria ambiental han de permetre l'accés als representants del Departament de Medi Ambient a les instal·lacions, les oficines i la documentació relacionades amb el servei.

No obstant això, els organismes de control en matèria ambiental són els responsables dels seus dictàmens i de les seves actuacions.

Article 11

Infraccions i sancions

Les inspeccions, els controls, els assaigs, els mostreigs, les anàlisis o les proves efectuades pels organismes de control de manera incompleta o amb resultats no exactes per una constatació insuficient dels fets o per una aplicació deficient de les normes tècniques constitueix una infracció greu. La reincidència en la comissió d'una infracció greu constitueix infracció molt greu. Per a l'apreciació de la reincidència es tenen en compte les sancions fermes imposades durant els tres anys anteriors. Les infraccions se sancionen d'acord amb el títol V de la Llei de seguretat i qualitat industrial, del 22 de juny del 2000.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 25 de febrer del 2009

Per delegació
Ferran Mirapeix Lucas
Ministre de Finances

Decret d'aprovació del Reglament de regulació de la Comissió de Valoració Sociosanitària (COVASS) i d'establiment dels barems per a la valoració de la dependència i dels criteris d'assignació de recursos de suport de la Xarxa d'Atenció Sociosanitària

Exposició de motius

La Llei general de sanitat, del 20 de març de 1989, estableix a l'article 15 que els programes sanitaris donaran prioritat als grups de població de risc elevat i establiran mesures específiques per a la protecció de determinats col·lectius centrats en l'atenció a la població anciana,

l'atenció als minusvàlids i la salut mental. D'altra banda, l'article 54 de la Llei esmentada assigna al Govern les competències per elaborar i executar la política sanitària, així com l'autorització d'obertura i la modificació de centres, serveis i establiments sanitaris.

Així mateix, el Decret d'autorització administrativa sanitària de centres, serveis i establiments sanitaris i sociosanitaris, del 27 de desembre de 1996, i el Reglament d'aplicació del Decret esmentat estableixen a l'article 4 que es consideren «centres, serveis i establiments sociosanitaris», entre d'altres, els següents: a) Centres sociosanitaris de llarga estada; b) Centres sociosanitaris d'atenció assistida; c) Serveis d'atenció sociosanitària a domicili; d) Centres d'atenció sociosanitària ambulatoria; i a l'article 5 s'assenyala que tots els centres, serveis i establiments sociosanitaris esmentats queden subjectes a l'obtenció d'una autorització administrativa, al compliment dels requisits establerts, a la inscripció al registre, a l'autorització de l'activitat comercial o industrial i al control i a la inspecció, així com a les sancions que corresponguin per les infraccions comeses d'acord amb la normativa vigent.

El Pla estratègic de salut també inclou com un dels eixos bàsics l'atenció sociosanitària i els programes específics per a les persones grans, especialment per a les que tenen problemes d'autonomia i de salut, mitjançant la creació d'una xarxa integrada que s'establirà i es desenvoluparà en col·laboració amb el sistema d'atenció social.

D'altra banda, la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat, del 17 d'octubre del 2002, regula a l'article 17 l'atenció social i sociosanitària, que considera que, per optimitzar els recursos i oferir una assistència global i integrada a les persones discapacitades que tenen problemes socials i de salut, s'han d'establir programes i serveis sociosanitaris. Per això, garanteix la informació i l'orientació a les persones afectades i a les seves famílies, i els serveis de suport a l'autonomia, els d'atenció domiciliària i els residencials, els quals es preveu que puguin ser habitatges tutelats i centres residencials assistits.

El Pla nacional d'atenció social (PNAS - 2008-2011) aprovat pel Govern mitjançant el Decret del 18 de juny del 2008, estableix com un dels eixos del model el caràcter sociosanitari, amb l'objectiu de poder abordar eficaçment les situacions de les persones que tenen simultàniament necessitats socials i problemes de salut. Per això, determina que es potenciarà la coordinació entre les actuacions, els serveis i els professionals dels dos sistemes. La planificació, la direcció, l'execució i l'avaluació dels serveis i dels òrgans d'orientació, assessorament i valoració, així com de les actuacions que s'efectuïn, es fan conjuntament entre els àmbits de l'atenció social i de la salut, amb la col·laboració dels comuns. L'atenció sociosanitària s'estructura en l'àmbit de l'atenció primària, domiciliària, diürna i residencial.

D'altra banda, l'atenció sociosanitària, per tal de garantir la continuïtat assistencial i l'eficiència de les actuacions, ha d'actuar a través de la Xarxa d'Atenció Sociosanitària (XASS), la qual ha d'estar coordinada amb la d'atenció social i la de salut. Per orientar i assessorar les persones interessades i les seves famílies, com també per proposar l'accés als serveis més idonis, el PNAS preveu a l'apartat 4.2.2.b) la creació de la Comissió de Valoració Sociosanitària (COVASS), que ha d'actuar a partir d'uns barems objectius. Aquesta Comissió es coordinarà amb la Comissió Nacional de Valoració de Persones amb Discapacitat (CONAVA), que es regula i actua d'acord amb els criteris i els barems que figuren en el seu Reglament, aprovat mitjançant el Decret del 10 de juny del 2004.

També cal tenir en compte que en l'àmbit de la seguretat social, la Llei 17/2008, del 3 d'octubre, de la seguretat social, regula al llibre tercer, títol II, capítol cinquè, les prestacions d'invalidesa, en què s'estableix la categoria B per a les persones assegurades que requereixen l'assistència d'una tercera persona per a les activitats essencials de la vida diària, i en què es deixa a la via reglamentària la determinació de les activitats essencials i la fixació dels barems aplicables.

Tot aquest conjunt legislatiu ha anat conformant un àmbit sociosanitari que s'adreça a tota la població i ofereix ac-